

Беседа Владике Артемија на монашењу 29.7.2018. (на бденију уочи храмовне славе) У манастиру Свете великомученице Марине у Дудовици

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Велики је овај дан, браћо и сестре, за ову свету обитељ, јер овај празник Свете великомученице Марине празнујемо као славу овога манастира. Сваке године смо до сада то чинили, а ове године нашу је радост Господ умножио што нам је даровао да овај манастир роди првим својим плодом новом монахињом која је овде одгајена и данас овде замонашена.

Познато је када посадимо неко дрво у нашој башти да прођу две, три године, а тек онда почиње да рађа. Овај манастир је основан и заживео пре седам година и ево тек вечерас је родио свој први плод монахињу Теофанију. Чули сте њене завете које је Богу положила. Чули сте шта је све Богу обећала. Нимало лаке завете, нимало лака обећања, али она то није обећала као човек, зато што није одговарала на питање: "да", "хоћу" или "могу". Значи самоуверено, уздајући се у своју вољу, у своју моћ, у своје снаге. Не, него је знала да ништа од овога сама не би могла да изврши, зато је изговарала увек: "да с Божјом помоћи". Уз Божију помоћ све је могуће ономе који верује. А без Бога не можемо ништа добро чинити, каже Свето Писмо.

Вечерас овај манастир је добио нову монахињу, Епархија наша добила је једну нову молитвеницу пред Богом, за наш народ и за сву нашу Епархију да Господ све нас укрепи и утврди на стазу праве Вере Христове, оне Вере коју је исповедала и Света

великомученица Марина, која је иако девојчина од петнаест година својим страдањем посведочила Веру своју, пролила крв своју, претрпела невиђене муке и на крају положила главу своју, а није се своје Вере ни постидела, ни поколебала, ни одрекла. То је путоказ који овај манастир показује свима нама, да се држимо тога пута који су нам свети оци показали, коју су ученици запечатали својом крвљу као Света Марина и многи, многи други, и хиљаде, хиљаде мученика и новомученика по целој свету, па и у нашем народу.

Нека би Господ дао снаге нашој сестри Теофанији да следи своју светитељку чије је име добила (видеће ко је она и какво је њено житије) и да се угледа на њу у вери, у трпљењу, у смирењу и да се држи ових својих завета као што је и обећала. Јер само тако њен пут биће од Бога благословен и од Бога прихваћен као њен дар и њена жртва ка престолу Божијем.

Нека је сретно и Богом благословено ово вече, браћо и сестре, и овај свети чин којим је овај манастир почео да плоноси. Да да Бог да се сестринство умножава што више како Бог буде благословио. Амин.